

Sygn. akt: II K 2/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 października 2017 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie Wydział II Karny

w składzie :

Przewodniczący: SSO Marcin Buzdygan

Protokolant: Kamila Łapeta

w obecności oskarżyciela publicznego Prok. Okręg. Edyty Kubskiej

po rozpoznaniu w dniach: 22.06.2015 roku, 14.09.2015 roku, 14.10.2015 roku, 18.11.2015 roku, 30.03.2016 roku, 20.05.2016 roku, 24.06.2016 roku, 05.08.2016 roku, 26.09.2016 roku, 21.11.2016 roku, 11.01.2017 roku, 20.02.2017 roku, 27.03.2017 roku, 08.05.2017 roku, 12.06.2017 roku, 17.07.2017 roku, 07.09.2017 roku, 26.09.2017 roku,

sprawy

1. **J. M. (1)** c. S. i F. z domu K., ur. (...) w D.

oskarżonej o to, że:

I. W okresie od 20.04.2000 roku do 22.09.2003 w O., jako Prezes Spółki z o. o. (...) Park (...) w O., a od 30.07.2002 roku działając wspólnie i w porozumieniu z (...) Spółki z o. o. (...) Park (...) w O., będąc obowiązana na podstawie przepisu ustawy do zajmowania się sprawami majątkowymi Spółki z o. o. (...), nie dopełniła ciężących na niej obowiązków, a to:

- zgłaszając zawiązanie spółki z o.o. (...) do sądu rejestrowego nie dokonała weryfikacji wartości aportu wnoszonego przez spółkę(...) w postaci „kompletnej dokumentacji technicznej inwestycji (...) w O.”, w następstwie czego zarejestrowano bezwartościowy aport jako kapitał o wartości 2.500.000 zł,
- nie przygotowała inwestycji do realizacji pod względem zabezpieczenia dokumentacyjnego,
- nie zabezpieczyła środków finansowych na realizację zawieranych w imieniu spółki zobowiązań w postaci umów zlecenia na roboty budowlane z poszczególnymi wykonawcami, a w konsekwencji zawierała umowy szkodzące interesom spółki, co poskutkowało narastaniem jej zobowiązań wobec poszczególnych wykonawców
- wypłaciła bezpodstawnie zaliczki na poczet przyszłych prac spółce z o. o. (...) oraz firmie (...), których następnie nie rozliczyła,
- akceptowała nie prowadzenie dokumentacji budowy (książek obmiarów), w następstwie czego nie egzekwowała od wykonawców realizacji prac budowlanych wykazanych w przedkładanych fakturach oraz bezkrytycznie przyjmowała niewykonane prace o wartości:
- 248.131 zł - kwota zawyżona przez (...) sp. z o. o. z/s w S.
- 1.227.920,57 zł - kwota zawyżona przez (...) sp. z o. o. z/s w C.
- 77.171,61 zł- kwota zawyżona przez (...)

- 135.338,95 zł - kwota zawyżona przez (...) S.C. Z/S w M.
- 15.082,06 zł - kwota zawyżona przez (...). I (...) sp. z o. o. z/s w S.
- 59.470,00 zł przez (...) Z/S w P.,
- powierzyła kierownictwo budowy i nadzoru nad robotami osobom nie posiadającym odpowiednich uprawnień budowlanych,
- potwierdziła nieprawdę w protokole odbioru prac budowlanych firmy (...) w zakresie faktycznego wykonania robót i ich rozliczania,
- nie zabezpieczyła nadzoru archeologicznego,
- zgłosiła do sądu rejestrowego niezgodne z prawdą oświadczenia dot. podniesienia kapitału zakładowego Spółki z o. o. (...) w O., poprzez wpłatę na konto spółki gotówki w kwocie 2.020.000 zł przez nowego wspólnika E. M. (1), podczas gdy czynność ta miała na celu fikcyjne podniesienie kapitału zakładowego spółki, a wniesiona przez E. M. (1) kwota została mu zwrócona w formie zaliczek jeszcze przed złożeniem powyższego oświadczenia,

wyrządzając w ten sposób wielką szkodę w majątku spółki w kwocie 6.283.114,19 zł,

tj. o czyn z art. 296 § 1 i 3 kk w zw. z art. 271 § 1 kk i art. 272 kk przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk i art. 12 kk.

II. W dniu 31.10.2002 roku, w W., jako Prezes Zarządu Spółki z o. o. (...) Park (...) w O., działając w celu uzyskania dotacji celowej w kwocie 10.000.000zł, przedłożyła w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej w W. stwierdzające nieprawdę, a mające istotne znaczenie dla uzyskania tejże dotacji, pisemne oświadczenie co do źródeł finansowania inwestycji oraz nierealnego terminu zakończenia prac i oddania obiektu do eksploatacji,

tj. o czyn z art. 297 § 1 kk.

2. ***A. O. (1)*** s. M. i M. z domu W., ur. (...) w N.,

oskarżonego o to, że

III. W okresie od 30.07.2002 roku do 22.09.2003 w O., jako (...) Spółki z o. o. (...) Park (...) z/s w O., działając wspólnie i w porozumieniu z J. M. (1) - (...) Spółki z o. o. (...) Park (...) z/s w O., będąc obowiązany na podstawie przepisu ustawy do zajmowania się sprawami majątkowymi Spółki z o. o. (...), nie dopełnił ciężących na nim obowiązków, wyrządzając wielką szkodę majątku spółki w kwocie 1.763.114,19 zł, a to:

- nie zabezpieczył środków finansowych na realizację zawieranych w imieniu spółki zobowiązań w postaci umów zlecenia na roboty budowlane z poszczególnymi wykonawcami, a w konsekwencji zawierał umowy szkodzące interesom spółki, co poskutkowało narastaniem zobowiązań spółki wobec poszczególnych wykonawców
- nie egzekwował od wykonawców realizacji prac budowlanych wykazanych

w fakturach oraz bezkrytycznie przyjmował niewykonanych prace o wartości:

- 248.131 zł - kwota zawyżona przez (...) sp. z o. o. z/s w S.
- 1.227.920,57 zł - kwota zawyżona przez (...) sp. z o. o. z/s w C.
- 77.171,61 zł - kwota zawyżona przez (...)

- 135.338,95 zł - kwota zawyżona przez (...) S.C. z/s w M.
- 15.082,06 zł - kwota zawyżona przez (...) sp. z o. o. z/s w S.
- 59.470,00 zł przez (...) z/s w P.
- potwierdził nieprawdę w protokole odbioru prac budowlanych firmy (...) w zakresie faktycznego wykonania robót i ich rozliczania

tj. o czyn z art. 296 § 1 i 3 kk w zw. z art. 271 § 1 kk przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk

1. uniewinnia oskarżoną **J. M. (1)** od popełnienia czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku;
2. uniewinnia oskarżoną **J. M. (1)** od popełnienia czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku;
3. uniewinnia oskarżonego **A. O. (1)** od popełnienia czynu opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku;
4. na podstawie art. 230 § 2 kpk zwraca firmie (...) spółka z o.o. w O. dowody rzeczowe wyszczególnione w wykazie dowodów rzeczowych Nr 1 k. 2561 - 2578 akt sprawy, poz. 1 – 103,
5. na podstawie art. 230 § 2 kpk zwraca Urzędowi Miasta i Gminy w O. dowody rzeczowe wyszczególnione w wykazie dowodów rzeczowych Nr 2 k. 2584 - 2587 akt sprawy, poz. 1 – 27,
6. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonej J. M. (1) kwotę 4.824 (cztery tysiące osiemset dwadzieścia cztery) zł z tytułu poniesionych kosztów udziału obrońcy w sprawie;
7. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego A. O. (1) kwotę 6.756 (sześć tysięcy siedemset pięćdziesiąt sześć) zł z tytułu poniesionych kosztów udziału obrońcy w sprawie;
8. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk kosztami postępowania obciążą Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 2/15

UZASADNIENIE

J. M. (1) została oskarżona o popełnienie trzech przestępstw polegających na tym, że:

I. w okresie od 20.04.2000 roku do 22.09.2003 w O., jako (...)Spółki z o. o. (...) Park (...) w O., a od 30.07.2002 roku działając wspólnie i w porozumieniu z (...) Spółki z o. o. (...) Park (...) w O., będąc obowiązana na podstawie przepisu ustawy do zajmowania się sprawami majątkowymi Spółki z o. o. (...), nie dopełniła ciężących na niej obowiązków, a to:

- zgłaszając zawiązanie spółki z o.o. (...) do sądu rejestrowego nie dokonała weryfikacji wartości aportu wnoszonego przez spółkę (...) w postaci „kompletnej dokumentacji technicznej inwestycji (...) w O.”, w następstwie czego zarejestrowano bezwartościowy aport jako kapitał o wartości 2.500.000 zł,
- nie przygotowała inwestycji do realizacji pod względem zabezpieczenia dokumentacyjnego,
- nie zabezpieczyła środków finansowych na realizację zawieranych w imieniu spółki zobowiązań w postaci umów zlecenia na roboty budowlane z poszczególnymi wykonawcami, a w konsekwencji zawierała umowy szkodzące interesom spółki, co poskutkowało narastaniem jej zobowiązań wobec poszczególnych wykonawców
- wypłaciła bezpodstawnie zaliczki na poczet przyszłych prac spółce z o. o. (...) oraz firmie (...), których następnie nie rozliczyła,

- akceptowała nie prowadzenie dokumentacji budowy (książek obmiarów), w następstwie czego nie egzekwowała od wykonawców realizacji prac budowlanych wykazanych w przedkładanych fakturach oraz bezkrytycznie przyjmowała niewykonane prace o wartości:
- 248.131 zł - kwota zawyżona przez (...) sp. z o. o. z/s w S.
- 1.227.920,57 zł - kwota zawyżona przez (...) sp. z o. o. z/s w C.
- 77.171,61 zł- kwota zawyżona przez (...)
- 135.338,95 zł - kwota zawyżona przez (...) S.C. Z/S w M.
- 15.082,06 zł - kwota zawyżona przez (...) sp. z o. o. z/s w S.
- 59.470,00 zł przez (...) Z/S w P.,
- powierzyła kierownictwo budowy
- nadzoru nad robotami osobom nie
- posiadającym odpowiednich uprawnień budowlanych,
- potwierdziła nieprawdę w protokole odbioru prac budowlanych firmy (...) w zakresie faktycznego wykonania robót i ich rozliczania,
- nie zabezpieczyła nadzoru archeologicznego,
- zgłosiła do sądu rejestrowego niezgodne z prawdą oświadczenia dot. podniesienia kapitału zakładowego Spółki z o. o. (...) w O., poprzez wpłatę na konto spółki gotówki w kwocie 2.020.000 zł przez nowego współnika E. M. (1), podczas gdy czynność ta miała na celu fikcyjne podniesienie kapitału zakładowego spółki, a wniesiona przez E. M. (1) kwota została mu zwrócona w formie zaliczek jeszcze przed złożeniem powyższego oświadczenia,

wyrządzając w ten sposób wielką szkodę w majątku spółki w kwocie 6.283.114,19 zł,

tj. o czyn z art. 296 § 1 i 3 kk w zw. z art. 271 § 1 kk i art. 272 kk przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk i art. 12 kk.

II. w dniu 31.10.2002 roku, w W., jako Prezes Zarządu Spółki z o. o. (...) Park (...) w O., działając w celu uzyskania dotacji celowej w kwocie 10.000.000zł, przedłożyła w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej w W. stwierdzające nieprawdę, a mające istotne znaczenie dla uzyskania tejże dotacji, pisemne oświadczenie co do źródeł finansowania inwestycji oraz nierealnego terminu zakończenia prac i oddania obiektu do eksploatacji,

tj. o czyn z art. 297 § 1 kk.

III. w grudniu 2002 roku w C. jako Prezes Zarządu Spółki z o. o. (...) Park (...) z/s w O. nie złożyła wniosku o ogłoszenie upadłości Spółki, pomimo zaprzestania co najmniej na dzień 31.11.2002 regulowania przez spółkę swoich zobowiązań,

tj. o czyn z art. 586 ksh

A. O. (1) został oskarżony o popełnienie dwóch przestępstw polegających na tym, że:

IV. W okresie od 30.07.2002 roku do 22.09.2003 w O., jako Vice-Prezes Spółki z o. o. (...) Park (...) z/s w O., działając wspólnie i w porozumieniu z J. M. (1) - Prezesem Spółki z o. o. (...) Park (...) z/s w O., będąc obowiązany na podstawie przepisu ustawy do zajmowania się sprawami majątkowymi Spółki z o. o. (...), nie dopełnił ciężących na nim obowiązków, wyrządzając wielką szkodę majątku spółki w kwocie 1.763.114,19 zł, a to:

- nie zabezpieczył środków finansowych na realizację zawieranych w imieniu spółki zobowiązań w postaci umów zlecenia na roboty budowlane z poszczególnymi wykonawcami, a w konsekwencji zawierał umowy szkodzące interesom spółki, co poskutkowało narastaniem zobowiązań spółki wobec poszczególnych wykonawców
- nie egzekwował od wykonawców realizacji prac budowlanych wykazanych

w fakturach oraz bezkrytycznie przyjmował niewykonanych prace o wartości:

- 248.131 zł - kwota zawyżona przez (...) sp. z o. o. z/s w S.
- 1.227.920,57 zł - kwota zawyżona przez (...) sp. z o. o. z/s w C.
- 77.171,61 zł - kwota zawyżona przez (...)
- 135.338,95 zł - kwota zawyżona przez (...) S.C. z/s w M.
- 15.082,06 zł - kwota zawyżona przez (...) sp. z o. o. z/s w S.
- 59.470,00 zł przez (...) z/s w P.
- potwierdził nieprawdę w protokole odbioru prac budowlanych firmy (...) w zakresie faktycznego wykonania robót i ich rozliczenia

tj. o czyn z art. 296 § 1 i 3 kk w zw. z art. 271 § 1 kk przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk

V. W dniu grudnia 2002 roku w C. jako Vice-Prezes Zarządu Spółki z o. o.

(...) Park (...) z/s w O. nie złożył wniosku o ogłoszenie upadłości Spółki, pomimo zaprzestania co najmniej na dzień 31.11.2002 regulowania przez spółkę swoich zobowiązań,

tj. o czyn z art. 586 ksh

Sprawa w/w oskarżonych była rozpoznawana przez Sąd Rejonowy w Zawierciu pod sygn. II K 649/07. W sprawie tej zapadł wyrok z dnia 10 lipca 2013 roku.

Na mocy tego wyroku J. M. (1), w ramach zarzucanego jej w pkt I aktu oskarżenia czynu, została uznana winną tego, że: w okresie od września 2001 r. do lutego 2003 r.

w O., jako Prezes Spółki z o. o. (...) Park (...) w O., będąc obowiązana na podstawie przepisu ustawy do zajmowania się sprawami majątkowymi Spółki z o. o. (...), nie dopełniła ciężących na niej obowiązków, przez to, że:

- a)
- a) w okresie od września 2001 r. do marca 2002 r. bezpodstawnie wypłaciła zaliczki na poczet przyszłych prac spółce z o.o. (...) oraz firmie (...), a to:
    - we wrześniu 2001 r. firmie (...) w kwocie 1.000.000 złotych,
    - we wrześniu 2001 r. firmie (...) w kwocie 590.000 złotych,
    - w listopadzie 2001 r. firmie (...) w kwocie 300.000 złotych,
    - w listopadzie 2001 r. firmie (...) w kwocie 100.000 złotych,
    - w lutym 2002 r. firmie (...) w kwocie 350.000 złotych,
    - w marcu 2002 r. firmie (...) w kwocie 200.000 złotych,

podczas, gdy firmy te uzależniły rozpoczęcie prac budowlanych od przedstawienia przez spółkę udokumentowanego sposobu finansowania całości inwestycji (...) Park (...) w O. zaś spółka nie dysponowała jakimikolwiek dokumentami gwarantującymi finansowanie inwestycji,

b) w dniu 7 lutego 2003 r. działając wspólnie i w porozumieniu z A. O. (1)- vice prezesem spółki z o.o. (...) Park (...) w O., potwierdziła nieprawdę w protokole odbioru prac budowlanych firmy (...) w zakresie faktycznego wykonania robót i ich rozliczenia, przy czym roboty te nie zostały wykonane, powodując szkodę w mieniu spółki w kwocie 909.168,30 złotych, stanowiącą kwotę należności bezpodstawnie wypłaconej (...) spółce z o.o., wyrządzając w ten sposób w mieniu spółki (...)

w O. szkodę majątkową w wielkich rozmiarach, tj. w łącznej kwocie 3.449.168,30 złotych, tj. za winną popełnienia przestępstwa

z art. 296§3kk w zw. z art. 271§1kk w zw. z art. 11§2kk i za to z mocy

art. 296§3kk w zw. z art. 11§3kk wymierzono jej karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Ponadto oskarżoną J. M. (1), w ramach czynu zarzucanego jej w pkt II aktu oskarżenia, uznano za winną tego, że w październiku 2002 r. w W., jako Prezes Zarządu Spółki z o. o. (...) Park (...) w O., działając w celu uzyskania dotacji celowej w kwocie 10.000.000 zł, przedłożyła w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej w W. stwierdzające nieprawdę, a mające istotne znaczenie dla uzyskania tejże dotacji, pisemne oświadczenie co do istnienia źródeł finansowania inwestycji oraz nierealnego terminu zakończenia prac i oddania obiektu do eksploatacji, przy czym spółka uzyskała dotację w kwocie 1.300.000 złotych, tj. przestępstwa z art. 297 § 1 kk i za to

z mocy tego przepisu wymierzono jej karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, oraz karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, przyjmując, iż wysokość jednej stawki równoważna jest kwocie 100 (stu) złotych.

Ponadto z mocy art. 414§1kpk w zw. z art. 17§1pkt 6 kpk w zw. z art. 101§1pkt4kk i art. 102 kk postępowanie karne co do oskarżonej J. M. (1), co do czynu zarzucanego jej w pkt III aktu oskarżenia umarżono.

Z kolei A. O. (1), w ramach czynu zarzucanego mu w pkt IV aktu oskarżenia, został uznany za winnego tego, że w dniu 7 lutego 2003 r. w O., jako Vice-Prezes Spółki z o. o. (...) Park (...) z/s w O., działając wspólnie i w porozumieniu z J. M. (1) - Prezesem Spółki z o. o. (...) Park (...) z/s w O., będąc obowiązany na podstawie przepisu ustawy do zajmowania się sprawami majątkowymi Spółki

z o. o. (...) Park (...), nie dopełnił ciężących na nim obowiązków, przez to,

że potwierdził nieprawdę w protokole odbioru prac budowlanych firmy (...)

w zakresie faktycznego wykonania robót i ich rozliczenia, przy czym roboty te nie zostały wykonane, powodując szkodę w mieniu spółki w kwocie 909.168, 30 złotych, stanowiącą kwotę należności bezpodstawnie wypłaconej (...) spółce z o.o., wyrządzając w ten sposób w mieniu spółki (...) w O. szkodę majątkową znacznej wartości, tj. przestępstwa z art. 296§1kk w zw. z art. 271§1kk w zw. z art. 11§2kk i za to z mocy art.296§1kk w zw. z art. 11§3kk wymierzono mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

Natomiast z mocy art. 414§1kpk w zw. z art. 17§1pkt 6 kpk w zw. z art. 101§1pkt4 kk i art. 102 kk postępowanie karne co do oskarżonego A. O. (1), co do czynu zarzucanego mu w pkt V aktu oskarżenia umarżono.

W odniesieniu do oskarżonej J. M. (1) wyrok ten został zaskarżony jedynie na jej korzyść przez jej obrońcę. Wyrok odnośnie oskarżonego A. O. (1) nie został zaskarżony przez żadną ze stron.

Wniesione apelacje zostały rozpoznane przez Sąd Okręgowy w Częstochowie w sprawie sygn. VII Ka 558/14. Wyrokiem z dnia 28 października 2014 roku Sąd Okręgowy w Częstochowie uchylił wyrok Sądu Rejonowego w Zawierciu wobec oskarżonej J. M. (1) co do przypisanych jej czynów, a na podstawie art. 435 kpk także wobec oskarżonego A. O. (1) co do przypisanego mu czynu i sprawę w tym zakresie przekazał do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Częstochowie, a w pozostałym zakresie utrzymał wyrok w mocy.

Zauważyć w tym miejscu należy, iż rozpoznając ponownie sprawę Sąd Okręgowy w Częstochowie związany był zakazem reformationis in peius z uwagi na fakt niezaskarżenia poprzednio wydanego wyroku na niekorzyść oskarżonych. Zakres zarzutów stawianych oskarżonym w ponownym postępowaniu był, więc ograniczony do czynów, jakie zostały im przypisane w wyroku Sądu Rejonowego w Zawierciu. Ustalenia czynione przez Sąd obecnie nie mogły być mniej korzystne, aniżeli ustalenia poczynione przez poprzednio orzekający Sąd.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W 1998 roku władze Miasta i Gminy O. rozważały zrealizowanie inwestycji w postaci budowy na terenie O. parku (...). Po uzyskaniu analizy wykonanej przez Centrum (...) w K., w której pozytywnie oceniono projekt podjęto decyzję o realizacji tej inwestycji. Z uwagi na fakt, że inwestycja ta wymagała dużych nakładów finansowych, a Gmina O. takimi nie dysponowała postanowiono zrealizować tą inwestycję w ten sposób, że gmina ograniczy się do wkładu w postaci gruntów, na których miał być zbudowany park(...). Obiekt miał być eksploatowany przez podmiot, który sfinansuje tą inwestycję i ją zrealizuje, a następnie po upływie określonego czasu własność gruntów miała zostać przeniesiona ponownie na Gminę. W celu realizacji tej inwestycji w Urzędzie Miasta i Gminy O. zatrudniono na stanowisku głównego specjalisty ds. budowy projektu (...) oskarżoną J. M. (1), która zajmowała się wcześniej przygotowaniem podobnej inwestycji w T.. Jesienią 1999 roku rozpisano przetarg na realizację inwestycji, który wygrało konsorcjum dwóch firm: (...) sp. z o.o. w (...) sp. z o.o. w K..

W dniu 22.12.1999 roku Zarząd Miasta i Gminy O. zawarł z w/w konsorcjum umowę na wykonanie inwestycji (...) (...). Wartość inwestycji określono na kwotę 38.800.000 zł, a całkowity koszt realizacji zamówienia miała ponieść spółka, którą miano powołać w celu realizacji i eksploatacji obiektów Centrum (...) w O.. Udziałowcami tej spółki miały być: Gmina, konsorcjum i inne podmioty finansujące inwestycję. Tego samego dnia Rada Miasta i Gminy O. podjęła uchwałę o wniesieniu do spółki aportu w postaci działek o łącznej powierzchni ponad 35 ha. Na początku 2000 roku władze Gminy nie dysponując w budżecie środkami finansowymi na realizację inwestycji dążyły do zmiany przyjętej wcześniej koncepcji jej finansowania. Po negocjacjach z Zarządem spółki (...), którego członkami byli B. M. (1) i A. K. (1) ustalono, iż inwestycja realizowana będzie w formie spółki celowej zawiązanej przez Gminę i spółkę (...). Należy nadmienić, iż ta ostatnia realizowała w tym czasie podobne inwestycje m.in. w K. i T.. W dniu 25.02.2000 roku Rada Miejska w O. podjęła uchwałę o utworzeniu spółki (...) (dalej określanej jako (...)).

(dowód: zeznania świadków: S. S. k. 1471 - 1475, 2395 - 2398, 6125, Z. P. (1) k. 1597 - 1602, 2365 - 2368, 6096, A. K. (1) k. 1621 - 1625, 2810 - 2813, 6125, A. M. k.31 - 33, 353 - 356, 2589 - 2592, 2972 - 2975, 3008 - 3012, 3958 - 3966, 6123 - 6124, P. M. k. 730 - 732, 2392 - 2393, 3610 - 3611, 6276 - 6277, H. G. k. 759 - 761, 3609 - 3610, 6277, A. G. k. 791 - 793, 3614 - 3615, 6307, uchwały Rady Miasta i Gminy O. k. 1659 i 1654 - 1659, dokumentacja przetargowa k. 733 - 738)

W dniu 20.04.2000 roku sporządzony został akt notarialny na mocy którego zawiązano spółkę z o.o. Centrum (...) w O.. Kapitał spółki wynosić miał 4.757.000 zł, dzielił się na 47.570 udziałów z których Miasto i Gmina O. obejmowały 21.570, zaś (...) sp. z o.o. 26.000. Udziały Gminy pokryte zostały przez wniesienie aportu rzeczowego w postaci wskazanych w treści umowy spółki nieruchomości, natomiast udziały spółki (...) miały zostać pokryte przez wniesienie „aportu rzeczowego w postaci kompletnej dokumentacji technicznej inwestycji Centrum (...)” oraz wkładu gotówkowego w kwocie 100.000 zł. Do Zarządu spółki powołano oskarżoną J. M. (1). W dniu zawarcia umowy wkład rzeczowy spółki (...) do spółki (...) nie istniał. Przed jej zawarciem B. M. i A. K. przedłożyli organom Gminy operat wyceny sporządzenia dokumentacji technicznej obiektów zespołu Parku (...) w O. sporządzony w dniu 11.04.2000 roku przez rzeczoznawcę J. S. (1) na zlecenie spółki (...) zgodnie z którym koszt sporządzenia dokumentacji technicznej wynosić miał 3.568.864 zł. Dokumentacja projektowa stanowiąca podstawę dla wydania pozwolenia na budowę została przekazana spółce w dniu 7.08.2000 roku. Decyzją z dnia 9.08.2000 roku Burmistrz Miasta i Gminy O. zatwierdził projekt budowlany i wydał spółce (...) pozwolenie na budowę(...) Parku (...) w O. według projektu opracowanego przez (...) s.c. w K..

(dowód: zeznania świadków: S. S. k. 1471 - 1475, 2395 - 2398, 6125, Z. P. (1) k. 1597 - 1602, 2365 - 2368, 6096, A. K. (1) k. 1621 - 1625, 2810 - 2813, 6125, A. M. k.31 - 33, 353 - 356, 2589 - 2592, 2972 - 2975, 3008 - 3012, 3958 -

3966, 6123 – 6124, B. M. (1) k. 1914 - 1921, 3501 - 3502, D. P. k. 3638-3641, 6463 – 6464, K. B. k. 2379 – 2381, 3623 - 3664, 6503, J. S. (2) k. 146, 2002 – 2004, 3665 - 3667, umowa spółki k. 6 - 11, wycena sporządzenia dokumentacji technicznej k. 148 - 156, pozwolenie na budowę k. 845 - 846, protokół uzgodnień k. 4353 - 4387, protokół przekazania dokumentacji k. 2685)

Do połowy 2001 roku spółka (...) nie prowadziła praktycznie żadnej działalności. Trwały starania o pozyskanie dla inwestycji źródeł finansowania, które nie przynosiły żadnych efektów, bowiem spółka nie dysponowała kapitałem. W dniu 7.09.2001 roku Zgromadzenie Wspólników podjęło uchwałę o podwyższeniu kapitału zakładowego o kwotę 5.100.000 zł tj. do kwoty 9.897.000 zł poprzez utworzenie 51.000 nowych udziałów o wartości 100 zł każdy. Nowe udziały obejmowali: Gmina O. (500 udziałów pokrytych gotówką), (...) sp z o.o. (30.300 udziałów pokrytych gotówką), E. M. (1) (20.200 udziałów pokrytych gotówką). W tej samej dacie Gmina, spółka (...) oraz spółka (...) zawarły porozumienie zgodnie, z którym wszystkie w/w podmioty miały dołożyć wszelkich starań dla dalszego podwyższenia kapitału zakładowego spółki (...) o kwotę 2.400.000 zł, który w całości objąć miał (...).

W dniu 26.09.2001 roku E. M. (1) złożył oświadczenie w formie aktu notarialnego Repertorium (...), w którym oświadczył, iż obejmuje udziały w spółce (...) o łącznej wartości 2.400.000 zł. E. M. (1) dokonał wpłat na poczet objęcia udziałów w spółce (...) w łącznej kwocie 2.700.000 zł (11.09.2001 roku – 1.000.000 zł, 13.09.2001 roku – 1.000.000 zł, 22.11.2001 roku – 300.000 zł, 27.11.2001 roku – 400.000 zł).

W dniu 25.07.2001 roku spółka (...) reprezentowana przez oskarżoną J. M. (1) zawarła ze spółką „(...)” umowę nr (...) o generalne wykonawstwo inwestycji. Na mocy tej umowy spółka (...), podjęła się realizowania całości robót budowlano-montażowych zadania inwestycyjnego pod nazwą „(...) z Hotelem w O.”. Rozpoczęcie tych robót miało nastąpić w terminie 7 dni od daty podpisania przedmiotowej umowy, nie wcześniej niż po przekazaniu przez (...) pozwolenia na budowę, dziennika budowy, zatwierdzonej przez (...) do realizacji dokumentacji technicznej, protokołu przekazania placu budowy wraz z operatem geodezyjnym. § 5 ust. 1 umowy stanowił, że za wykonanie przedmiotu umowy (...) zapłaci firmie (...) kwotę ryczałtową w wysokości 45.640.000 zł netto. § 6 ust. 2 umowy stanowił, iż (...) udzieli spółce (...) zaliczki na poczet zakupu materiałów, urządzeń i wyposażenia oraz kosztów przygotowania inwestycji, a dotyczyło to przede wszystkim maszyn, instalacji i urządzeń sprowadzanych z zagranicy między innymi w celu zabezpieczenia się przed ryzykiem kursowym walut. Udzielone przez (...) zaliczki miały być następnie rozliczone poprzez potrącenie z każdej wystawionej przez (...) faktury odpowiedniej kwoty. W tym samym dniu co umowa, czyli 25 lipca 2001 roku, zawarto dwa aneksy do umowy nr (...). Zgodnie z aneksem nr (...) strony uzgodniły, że w celu zabezpieczenia się przed ryzykiem kursu walut, a co za tym idzie możliwością niekontrolowanego wzrostu cen niektórych materiałów i urządzeń sprowadzanych z zagranicy lub których ceny przeliczone są wg bieżących kursów walut (...) wypłaci firmie (...) zaliczkę w wysokości 4.000.000 zł w terminie 14 dni od podpisania aneksu. Według aneksu nr (...) podstawą do rozpoczęcia robót budowlanych będzie przekazanie przez zamawiającego udokumentowanego sposobu finansowania inwestycji w postaci wykazu środków pieniężnych oraz pozyskanych środków obcych.

W dniu 26.07.2001r. pomiędzy spółką (...), a firmą (...) E. M. (1) zawarta została umowa o zrealizowanie robót budowlano - montażowych Parku (...) w O. na zasadzie podwykonawstwa. W umowie tej wskazano, że podstawą rozpoczęcia prac będzie „przedstawienie udokumentowanego sposobu finansowania inwestycji”. Następnie została zawarta umowa cesji pomiędzy firmą (...) a firmą (...) na mocy, której firma (...) zwracała się o przekazanie kwoty 1.600.000 zł z tytułu zaliczek bezpośrednio na konto bankowe firmy (...).

Oskarżona J. M. (1) przelała z rachunku spółki (...) na konto firmy (...) E. M. (1) następujące kwoty: 1.000.000 zł w dniu 12.09.2001 roku, 590.000 zł w dniu 14.09.2001 roku, 300.000 zł w dniu 23.11.2001 roku, 400.000 zł w dniu 30.11.2001 roku, 350.000 zł w dniu 26.02.2002 roku, a więc łącznie kwotę 2.640.000 zł. Z tej ogólnej kwoty na poczet zaliczek z tytułu wykonania umowy o generalne wykonawstwo inwestycji przypadła kwota 1.940.000 zł, a pozostała kwota została przelana tytułem zwrotu kwot wcześniej przekazanych przez E. M. (1) na poczet objęcia udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym spółki, do którego ostatecznie nie doszło.

Ponadto w dniu 01.03.2002 roku oskarżona J. M. (1) przelała z rachunku spółki (...) na konto firmy (...) kwotę 200.000 zł tytułem zaliczki na poczet przyszłych prac inwestycyjnych o charakterze wstępnym.

Pismem z dnia 24.07.2002 roku oskarżona J. M. (1) działając w imieniu spółki (...) zerwała umowę nr (...) z winy Generalnego wykonawcy. W piśmie stwierdziła, iż w związku z tym, że firma (...) nie wywiązuje się z umowy nr (...) spółka (...) odstępuje od umowy, obciąża generalnego wykonawcę karami umownymi oraz domaga się natychmiastowego zwrotu zaliczek przekazanych na poczet realizacji budowy.

W 2002 roku spółka (...) nawiązała kontakt ze spółką z o.o. (...) w N.. Jej prezesem i udziałowcem był M. O. (1), zaś pozostałymi udziałowcami pełniącymi zarazem w spółce funkcje dyrektorów: M. K. (1) oraz G. K. (1). Spółka ta zadeklarowała chęć włączenia się w inwestycję i w dniu 12.07.2002 roku zawarła z E. M. (1) umowę na mocy, której nabywała od niego udziały w (...), przy czym zapłata za udziały nastąpić miała w ten sposób, że E. M. miał być zwolniony ze zobowiązania wobec (...) do kwoty 1.950.000 zł, na co w imieniu spółki (...) wyraziła zgodę oskarżona J. M. (1). Na mocy porozumienia z dnia 6.11.2002 roku zawartego pomiędzy E. M. (1), a spółką (...) ta ostatecznie dokonała rozliczenia prac budowlanych w kwocie 1.950.000 zł na rzecz (...) zgodnie z załączoną dokumentacją". Tym samym E. M. został zwolniony z długu wobec (...) do powyższej kwoty.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonej J. M. (1) k. 1530 - 1539, 1544 - 1545, 1546, 1745 - 1746, 2099 - 2106, 2135 - 2156, 3446, 5573, 4182 - 4185, zeznania świadków: E. M. (1) k. 1688 - 1691, 2400 - 2404, 4004, 6125 - 6126, A. M. k. 31 - 33, 353 - 356, 2589 - 2592, 2972 - 2975, 2982 - 2987, 3008 - 3012, 6123 - 6124, M. O. (1) k. 54 - 56, 460 - 461, 2770 - 2772, 3529 - 3531, A. K. (1) k. 1621 - 1625, 2810 - 2813, 6125, B. M. (1) k. 1914 - 1921, odpis wyroku z uzasadnieniem k. 903 - 907, uchwała o podwyższeniu kapitału z 27.09.01 k. 12 - 15, umowa zbycia udziałów k. 16 - 18, porozumienie z 6.11.2002 roku k. 19, dokumentacja bankowa k. 632 - 639, 698, 2020 - 2027, opinia biegłej T. C. k. 1099 - 1104, 1283 - 1289, umowa z 23.08.2001 roku k. 2409 - 2417, umowa cesji k. 2418, umowa z 6.11.2002 roku k. 2430 - 2436, porozumienie z 27.09.2001 roku k. 2652, odpis z KRS dot. spółki (...) k. 2746 - 2753, dokumentacja dot. spółki (...) k. 3019 - 3036, dokumenty zawarte w załączniku (...) k. 505 - 507, 509 - 512, 528 - 539, dokumenty zawarte w załączniku (...) k. 5 - 29, dokumenty zawarte w załączniku (...) k. 12 - 13, dokumenty zawarte w załączniku opisanym jako „Dowody rzeczowe”)

W dniu 13.09.2001 roku rozpoczęto prace przygotowawcze na terenie inwestycji. Firma (...) E. M. (1) wykonywała prace polegające na zdjęciu warstwy humusu z terenu przeznaczonego pod hotel i zaplecze budowy, natomiast firma (...) K. L. prowadziła wycinkę drzew i krzewów. Funkcję inspektora nadzoru objął S. K. a kierownika budowy E. M. (1). Prace zostały przerwane w dniu 26.09.2001 roku z uwagi na obfite opady deszczu. Kontynuowała je jedynie w niewielkim zakresie firma (...). Roboty wznowione zostały w dniu 1.08.2002 roku.

(dowód: zeznania świadków: K. L. k. 322 - 324, 1168 - 1170, 3583 - 3584, 6152, S. K. k. 157 - 166, 604 - 607, 3533 - 3536, 4389 - 4391, 6152, dokumentacja dot. firmy (...) k. 1420 - 1434)

We wrześniu 2002 roku (...) zleciła Przedsiębiorstwu Budowlanemu Produkcji i Usług (...) sp. z o.o. w S. wykonanie robót budowlanych konstrukcji żelbetowych w ramach inwestycji. Wtedy też funkcję kierownika budowy z ramienia tej spółki objął B. J.. Prowadziła ona zleczone jej prace budowlane do lutego 2003r. W styczniu 2003 roku firma ta formalnie odstąpiła od umowy z winy inwestora podnosząc, iż prac nie można było kontynuować z uwagi na braki dokumentacyjne, a nadto (...) nie regulowała zobowiązań wobec tej firmy. Z uwagi na fakt, iż spółka (...) wykonała część prac wadliwie niezbędnym było ponowne ich wykonanie. W części uczyniła to spółka (...), w części zaś kolejna firma (...).

(dowód: zeznania świadków: J. W. k. 61 - 66, 220 - 222, 402 - 403, 933 - 935, 3533 - 3534, 3665 - 3667, 4391 - 4393, 6124 - 6125, S. K. k. 157 - 166, 604 - 607, 3533 - 3536, 4389 - 4391, 6152, B. J. k. 121 - 124, 719 - 721, 3532, 6152 - 6153, dokumentacja dot. firmy (...) k. 85 - 109)

W październiku 2002 roku, a następnie w grudniu 2002 roku (...) zleciła(...)(...) w M. wykonanie robót ziemnych na terenie inwestycji, w tym wykopów dla wykonania dróg i parkingów. Firma (...) rozpoczęła realizację robót w październiku 2002 roku. Umowa określająca zakres robót podpisana została dopiero w dniu 20.12.2002 roku. W dniu 19.02.2003 roku (...) zleciła nadto tej firmie rozbiórkę obiektu dawnego przedszkola znajdującego się na terenie inwestycji. Za wykonane prace firmie (...) wypłacono jedynie niewielką część należnego wynagrodzenia.

(dowód: zeznania świadków: R. G. k. 310 - 313, 1330 - 1331, 3582 - 3583, 6277 - 6278, S. K. k. 157 - 166, 604 - 607, 3533 - 3536, 4389 - 4391, 6152, opinia biegłego B. A. k. 5297 - 5311, 5341 - 5343, dokumentacja dot. firmy (...) k. 1333 - 1369)

W dniu 12.11.2002 roku spółka (...) zleciła Zakładowi (...) sp. z o.o. w S. wykonanie kanalizacji sanitarnej i deszczowej w budynku znajdującym się w segmencie (...) powstającego kompleksu. W dniu 30.11.2002 roku firma ta zakończyła zleczone prace. Należność za roboty nie została uiszczona przez spółkę (...).

(dowód: zeznania świadka L. N. k. 917 - 918, 3612 - 3613, opinia biegłego B. A. k. 5297 - 5311, 5341 - 5343)

W dniu 27.09.2002 roku spółka (...) zleciła (...) w D. wykonanie robót ziemnych na terenie inwestycji. Jednocześnie w dniach 22.10.2002 roku i 12.12.2002 roku spółka (...) zleciła tej firmie wykonanie prowizorycznej, utwardzonej drogi technologicznej, a następnie wykonanie wykopu dla dróg i parkingów po wschodniej stronie budynku hotelu oraz wykopu dla wykonania fundamentów podbasenia. Zlecenia zostały wykonane przez firmę (...).

(dowód: zeznania świadków: J. Ł. k. 299 - 301, 335 - 337, 967 - 969, 3580 - 3581, 6135, Z. M. k. 727 - 729, 3209, S. K. k. 157 - 160, 604 - 607, 930 - 931, 3534 - 3536, 4389 - 4391, 6152, opinia biegłego B. A. k. 4805 - 4816, 4951 - 4980, 4923 - 4926, 5191 - 5193, 5267, 5297 - 5311, 5341 - 5343, 5436, 5490, 5671, 5573, 6685 - 6686, dokumentacja dot. firmy (...) k. 303 - 309, 338 - 352)

Nabycie udziałów w spółce (...) przez spółkę (...) spowodowało zmiany w jej władzach. W lipcu 2002 roku do Zarządu spółki (...) jako wiceprezes powołany został oskarżony A. O. (1), syn M. O. (1), ten ostatni zaś został Przewodniczącym Rady Nadzorczej.

(dowód: uchwała z dnia 30.07.2002 roku k. 2671)

Oskarżona J. M. (1) działając, jako prezes Zarządu spółki (...) od momentu powołania jej na to stanowisko podejmowała starania o uzyskanie dotacji bądź kredytów na sfinansowanie budowy prowadzonej przez spółkę. Początkowo prowadziła ona rozmowy z przedstawicielami banków i instytucji państwowych, a następnie składała wnioski o uzyskanie wsparcia finansowego. W dniu 20 marca 2001 roku w imieniu spółki złożyła w Banku (...) Oddział w K. wniosek o kredyt inwestycyjny na realizację inwestycji. W 2002 roku prowadziła rozmowy z przedstawicielami Banku (...) Oddział w K., którzy poinformowali ją, iż Bank może być zainteresowany częściowym kredytowaniem inwestycji do kwoty ok. 5 mln zł. Konsekwencją tych rozmów było złożenie przez oskarżoną J. M. (1) wniosku o udzielenie kredytu, który jednak nie został pozytywnie rozpatrzony z uwagi na jego niekompletność. W grudniu 2002 roku oskarżona J. M. (1) prowadziła rozmowy z przedstawicielami Banku (...) (...) S. na temat udzielenia spółce kredytu w kwocie 250.000 zł. W styczniu 2003 roku oskarżona J. M. (1) w imieniu spółki złożyła wniosek o udzielenie kredytu i następnie została podpisana umowa o udzieleniu kredytu spółce. W 2003 roku oskarżona J. M. (1) prowadziła dalsze starania o uzyskanie środków na sfinansowanie inwestycji zwracając się w tym zakresie do (...) Bank (...) SA Oddział K., Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w K., Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, (...), Banku (...) Oddział w K..

(dowód: wyjaśnienia oskarżonej J. M. (1) k. 1530 - 1539, 1544 - 1545, 1546, 1745 - 1746, 2099 - 2106, 2135 - 2156, 3446, 5573, 4182 - 4185, kopie pism k. 2656 - 2658, informacje i dokumenty: k. 1 - 13, załącznika nr 8A, k. 154 - 232 załącznika 8B, k. 1 - 39 załącznika nr 9, k. 2 - 3, 7, 26, 55 - 56 załącznika nr 10, zeznania świadków: M. O. (1)

k. 54 – 56, 461 – 462, 2770 – 2773, 3529 – 3531, A. O. (2) k. 567 – 568, 3588, 6275, J. P. k. 591 – 592, 3608, 6276, K. P. k. 594, 3607 – 3608, 6424 – 6425)

W dniu 31.10.2002 roku oskarżona J. M. (1) działając jako prezes Zarządu spółki (...), złożyła w Ministerstwie Gospodarki Pracy i Polityki Społecznej w W. wniosek o udzielenie wsparcia finansowego - przyznanie dotacji w oparciu o ustawę z dnia 20.03.2002 roku o finansowym wspieraniu inwestycji. W treści wniosku określono termin zakończenia inwestycji na 30.11.2003 roku, przy czym etap „stanu o” miał zostać zakończony w grudniu 2002 roku. Jako źródło finansowania inwestycji wskazano środki własne inwestora (8.347.400 zł), państwowe fundusze celowe – (...) (1.950.000 zł), kredyt bankowy (15.732.250 zł) a także środki z Urzędu Kultury Fizycznej i Sportu (3.000.000 zł) oraz z programu (...) (1.189.000zł). Na dzień złożenia wniosku spółka nie dysponowała takimi środkami. Wniosek dotyczył uzyskania dotacji w łącznej kwocie 10.512.750 zł. Wniosek o udzielenie wsparcia z tego samego źródła złożyła również Gmina O., wnioskując o przyznanie kwoty 8.976.076,54 zł.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonej J. M. (1) k. 1530 - 1539, 1544 - 1545, 1546, 1745 - 1746, 2099 - 2106, 2135 - 2156, 3446, 5573, 4182 – 4185, dokumenty zawarte w załączniku(...) k. 1 - 57)

Opiniowaniem wniosków zajmował się Zespół do Spraw Udzielania Wsparcia Finansowego Przedsiębiorcom powołany w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej. Wniosek złożony przez oskarżoną J. M. (1) został zweryfikowany pod względem zgodności formalno – prawnej z wymogami ustawy i rozporządzeń wykonawczych, a następnie oceniony w trybie dwuetapowym. Oceny wstępnej według kryteriów wymienionych w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowych kryteriów udzielania wsparcia finansowego tj. art. 14 ust. 2 ustawy dokonały zgodnie z przyjętą procedurą właściwe merytorycznie departamenty ministerstwa. W/w Zespół dokonał oceny ostatecznej. Przy dokonywaniu tej oceny pod uwagę brano następujące kryteria: lokalizacja nowej inwestycji, wielkość nowej inwestycji, wielkość zatrudnienia, przewidywana efektywność ekonomiczna nowej inwestycji, wpływ nowej inwestycji na środowisko, wpływ nowej inwestycji na aktywizację gospodarczą regionu, poziom innowacyjności technologii wytwarzania w ramach nowej inwestycji wyrobów i usług, zgodność nowej inwestycji z kierunkami uznanymi za priorytetowe na podstawie obserwacji trendów rozwoju technologii.

(dowód: informacja k. 3054 – 5059, dokumenty zawarte w aktach V Ds. 70/06/2(...) k. 163 – 181, dokumenty zawarte w załączniku (...) k. 57, 71 - 72, 75, 147 – 151, 155)

W latach 2002 – 2003, a więc w początkowym okresie obowiązywania ustawy z dnia 20.302002 roku o finansowym wspieraniu inwestycji nie wymagano od podmiotów składających wnioski dokumentowania możliwości finansowych dla zrealizowania inwestycji. Wiarygodność finansową przedsiębiorców zatwierdzonych do wsparcia oceniano na późniejszym etapie na podstawie rocznych sprawozdań finansowych stanowiących załącznik do poszczególnych wniosków o udzielenie wsparcia.

(dowód: protokół kontroli (...) k. 5612 – 5642, wystąpienie pokontrolne (...) k. 6704 – 6707, zeznania świadka E. P. (1) k. 3383 - 3386, 3731 - 3733, 6658 – 6659)

W dniu 05.03.2003 roku została zawarta umowa pomiędzy Ministrem Gospodarki Pracy i Polityki Społecznej a spółką (...) i Gminą O. na mocy, której udzielono spółce (...) ze środków budżetowych wsparcia finansowego dla inwestycji przeznaczając na rzecz spółki 1.620.390 zł zaś na rzecz Gminy 500.000 zł. Zgodnie z postanowieniami umowy spółka miała zakończyć realizację inwestycji do dnia 30.11.2003r. pod rygorem zwrotu dotacji. Ministerstwo wypłaciło na rzecz spółki kwotę 1.300.000 zł. Gmina O. w dniu 2.09.2003r. odstąpiła od umowy zwracając przyznaną jej kwotę udzielonego wsparcia. W dniu 13.10.2003 roku Minister wypowiedział umowę o dotację i wezwał (...) do zwrotu przyznanej jej kwoty dofinansowania. Z uwagi na fakt, iż kwota ta nie została zwrócona Minister wniósł przeciwko spółce pozew o zapłatę.

(dowód: dokumenty zawarte w załączniku (...) k. 1 – 2, 8 – 13, 16, 22 – 24, 44 – 48, 57, 71 - 72, 75, 155)

Od lipca 2000 roku Prezesem spółki z o.o. (...) w C. był M. K. (1). W dniu 22.11.2002 roku (...) zawarła ze spółką (...) umowę generalnego wykonawstwa zadania inwestycyjnego „(...) z hotelem w O.” (nr (...)). Wartość prac ustalono na kwotę 25.000.000 zł. Aneksiem do tej umowy zawartym w tej samej dacie kwotę tą podwyższono do 35.000.000 zł.

W dniu 07.02.2003 roku został sporządzony protokół odbioru wykonanych robót budowlanych (częściowy) w okresie od 22.11.2002 roku do 07.02.2003 roku. W jego sporządzeniu brali udział oskarżeni J. M. (1) i A. O. (1) oraz T. G. (1) (przedstawiciel ds. tech. Inwestora) i M. K. (1) (przedstawiciel (...)). W protokole tym stwierdzono, iż odebrano następujące roboty: roboty budowlane stanu „0”, jakość dobra, wartość robót wykonanych w tym okresie 849.690 zł. Protokół został podpisany przez wszystkie w/w osoby.

W dniu 7.02.2003 roku firma (...) wystawiła fakturę (...), gdzie jako nabywcę wskazano (...). Jako przedmiot sprzedaży określono:(...) „0 (...). (...). Kwota do zapłaty wynosiła 909.168,30 zł. Następnie firma (...) wystawiła notę korygującą nr (...) z 07.02.2003 roku do w/w faktury, która zmieniała treść wykonanej usługi na: Roboty inwestycyjne zgodnie z umową nr (...) i protokołem odbioru. Należność wynikająca z faktury została wypłacona spółce (...).

Jak wynika z adnotacji w dzienniku budowy spółka (...) objęła plac budowy w dniu 28.02.2003 roku. W dniu 26.06.2003r. spółka ta wystawiła dla (...) kolejną fakturę VAT nr (...) na kwotę 1.232.971,56 zł. Jako przedmiot sprzedaży określono:(...) „0 (...).(...)”. Należność wynikająca z tej faktury nie została zapłacona przez spółkę (...). Roboty w niej wskazane wykonane zostały przez podwykonawcę (...) - firmę (...).

(dowód: dokumenty zawarte w aktach sprawy 2 Ds. 1608/03 Prokuratury Rejonowej w Zawierciu na k. 3 – 19, dokumenty zawarte w załączniku opisanym jako „Dowody rzeczowe”, opinia biegłego B. A. k. 4805 – 4816, 4951 – 4980, 4923 – 4926, 5191 - 5193, 5267, 5297 - 5311, 5341 - 5343, 5436, 5490, 5671, 5573, 6685 – 6686, zeznania świadka T. G. (2) k. 4710 – 4711, dokumenty z załącznika (...): odpis z rejestru (...) k-2, faktury i protokoły odbioru k 9-12)

Od momentu zawarcia umowy generalnego wykonawstwa zadania inwestycyjnego „(...) z hotelem w O.” (nr (...)) firma (...) ponosiła koszty związane z realizacją tego zadania. Z własnych środków firma (...) finansowała wykonywanie robót ziemnych na terenie budowy, robót budowlanych wykonywanych przez podwykonawców, ponosiła koszty prac projektowych niezbędnych do realizacji przedsięwzięcia, dokonywała zakupu materiałów i urządzeń niezbędnych do realizacji zadania określonego w/ w umowę, wykonała zabezpieczenie energetyczne obiektu. Firma (...) regulowała należności podwykonawców, którzy prowadzili prace na terenie budowy Parku (...), np. firmy (...), firmy (...), E. M. (3), S. K., Studia A (...) S.C. w K.,

Łącznie firma ta wydatkowała kwotę co najmniej 3.430.743,49 zł tytułem kosztów i nakładów jako generalny wykonawca inwestycji w oparciu o umowę nr (...).

Prawomocnym postanowieniem z dnia 29.12.2003 roku wydanym w sprawie sygn. 2 Ds. 1608/03 Prokurator Prokuratury Rejonowej w Zawierciu umorzył śledztwo w sprawie zaistniałego w dniu 7 lutego 2003r. w O. doprowadzania działającego w imieniu i na rzecz (...) sp. z o.o. z siedzibą w O., Zarządu wymienionej spółki do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą wprowadzenia w błąd co do zasadności wystawienia faktury nr (...) poprzez zapłatę kwoty 909.168,30 zł tytułem należności za wykonane prace budowlane - konstrukcyjno - żelbetowe stanu 0 segmentów (...) inwestycji tj. o czyn z art. 286 § 1 kk wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera ustawowych znamion czynu zabronionego.

(dowód: zeznania świadków: M. P. k. 4471, B. K. (1) k. 3636 – 3638, M. K. (1) k. 3907 – 3910, 4185 – 4186, 5264 – 5267, 5343, 5435 – 5436, 5490, 5572, 6549 – 6550, zawarte w aktach sprawy V Ds. 70/06/S Prokuratury Okręgowej w Katowicach: tom II k. 272 – 275, 489 – 493, tom IV k. 682 – 683, 764 – 766, 770, tom V k. 24 – 25, zestawienie kosztorysów k. 531, dokumentacja k. 5549 – 5559, 5590 – 5611, dokumenty zawarte w aktach sprawy V Ds. 70/06/S Prokuratury Okręgowej w Katowicach: tom III k. 507 - 513, tom V k. 16 – 23, 26 – 31, 148 – 178, akta sprawy 2 Ds. 1608/03 Prokuratury Rejonowej w Zawierciu k. 281 – 285)

Oskarżona J. M. (1) w toku postępowania nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów. W postępowaniu przygotowawczym, w toku pierwszego przesłuchania, oskarżona wyjaśniła, że przypuszcza, iż pomysłodawcą powstania (...) Parku (...) w O. był (...) Z. P. (1) i z racji tego, że wcześniej organizowała budowę Parku (...) w T., zatrudnił ją w Urzędzie Gminy, jako pełnomocnika ds. realizacji tej inwestycji. Oskarżona wyjaśniła, że sporządziła biznes plan realizacji inwestycji uwzględniając źródła finansowania oraz wskazówki dotyczące utworzenia spółki, która miałaby inwestycję zrealizować, w którym wskazała na konieczność znalezienia udziałowców, którzy mogliby wnieść do spółki konkretny kapitał. Dalej wyjaśniła, że gmina przystąpiła do realizacji projektu, a inwestycja miała być zrealizowana w systemie (...) (...), w którym udziałowiec miał być wykonawcą, a jednocześnie pozyskiwać źródła finansowania. Ponadto oskarżona podała, że w drodze przetargu wyłoniono spółkę (...) z K., która była wcześniej inwestorem i wykonawcą kilku obiektów budowlanych i spółka dostarczyła dokumentację opracowaną na potrzeby budowy aquaparku w O. sporządzoną po wykonaniu prac geologicznych, po czym w oparciu o nią wydano pozwolenie na budowę. Oskarżona wyjaśniła następnie, że zgodnie z umową wszyscy udziałowcy mieli zabiegać o pozyskanie niezbędnych środków finansowych, jednak w praktyce obowiązek ten ciążył głównie na (...), bo Gmina nie dysponowała odpowiednimi środkami, a rola Gminy sprowadzała się do przygotowywania wniosków o finansowanie ze strony instytucji państwowych. Oskarżona podała, iż składając w Sądzie Rejonowym oświadczenie o wniesieniu przez udziałowców wkładów na pokrycie kapitału zakładowego oparła się na tym, że dokumentacja istniała, a jej wartość została zweryfikowana, przy czym nikt nie ze strony Gminy nie kwestionował jej i nie zgłaszano zastrzeżeń do dokumentacji przy wydawaniu pozwolenia na budowę, lecz problem pojawił się, gdy pierwszy wykonawca - firma (...) miała rozpocząć prace, co okazało się niemożliwe bez uzupełnienia i poprawek dokumentacji. Dalej oskarżona wyjaśniła, że spółka (...) deklarowała wniesienie do spółki gotówki w kwocie 3.000.000 zł, czego nie uczyniła do zawarcia umowy i dlatego deklaracja ta nie została zawarta w umowie spółki oraz, że pomimo wezwań i ponagleń ze strony oskarżonej (...) zwlekał z dokonaniem wpłaty i rozpoczęciem realizacji inwestycji. Oskarżona podała też, że zgodnie z założeniami biznesplanu suma kapitału zakładowego spółki miała być równoważna z sumą środków pozyskanych ze źródeł zewnętrznych, ale założenia te nie znalazły odzwierciedlenia w treści umowy, jednak (...) deklarował wniesienie środków pieniężnych, mógł też zrealizować prace budowlane o wartości 3.000.000 zł. Następnie oskarżona wyjaśniła, że nieprzerwanie podejmowała działania mające na celu uzyskanie kredytów bankowych, ale starania te były bezskuteczne, bo spółka nie dysponowała kapitałem i z uwagi na brak działań ze strony (...) oskarżona zaczęła szukać nowego inwestora, a ostatecznie chęć udziału w inwestycji zgłosił E. M. (1) kierujący firmą (...), który wpłacił na konto spółki kwotę 2.020.000 zł tytułem zapłaty za udziały. Oskarżona podała, że kwota ta została mu następnie niemal w całości wypłacona tytułem zaliczek związanych z koniecznością zakupu maszyn i urządzeń, które miały być zainstalowane na terenie obiektu oraz związanych z budową, a ich zakup z dużym wyprzedzeniem czasowym był konieczny z uwagi na terminy wyznaczone przez dostawców, lecz nie doszło do złożenia zamówień ani do zakupu urządzeń. Oskarżona podała, iż nie wie co się stało z tymi pieniędzmi, wzywała E. M. do ich zwrotu lub rozliczenia się z nich, a w końcu pojawiła się spółka (...), która przejęła te zobowiązania. Oskarżona podała również, że pracownicy firmy (...) analizowali dokumentację przedłożoną przez (...), która okazała się niewystarczająca do rozpoczęcia prac budowlanych, a (...) deklarował jej uzupełnienie, jednak z tych deklaracji nie wywiązał się. Dodała, iż wskazane w zarzutach zobowiązania byłaby w stanie zrealizować po uzyskaniu dotacji z Ministerstwa Gospodarki. Dalej oskarżona wyjaśniła, że nie wiedziała, że na budowie zatrudnione były osoby nie posiadające odpowiednich uprawnień budowlanych i że nie była prowadzona dokumentacja budowy oraz, że M. O., G. K. i M. K., uznali, że A. O. (1) będzie w spółce „osobą techniczną” i będzie zajmował się tymi sprawami na budowie i w związku z tym poczuła się zwolniona z obowiązku nadzorowania prac budowlanych. Oskarżona wyjaśniła ponadto, że do złożenia podpisów na protokole odbioru prac, które miały zostać zrealizowane przez firmę (...) została zmuszona, działała pod presją M. K. i G. K., którzy wielokrotnie mówili jej, że musi wykonywać ich polecenia, jeśli chce nadal pracować w spółce i to oni zdecydowali, że z pieniędzy uzyskanych z dotacji pokryta zostanie należność dla spółki (...). Wyjaśniła również, że nie można powiedzieć, że miała świadomość, iż prace wyszczególnione w tym protokole nie były zrealizowane, bo część prac była zlecona podwykonawcom, ona zaś nie знаła treści umów z nimi, a tym samym zakresu zleconych im prac i nie wie, jakie prace zostały wykonane przez (...). Oskarżona wyjaśniła następnie, że gdy nastąpiła zmiana udziałowców, wystąpiła z inicjatywą pozyskania dotacji z Ministerstwa Gospodarki, pomysł zaakceptowali Burmistrz i Rada Nadzorcza spółki, a M. K. zatrudnił, prawdopodobnie w spółce (...), osobę, która zajmowała się

przygotowaniem wniosku, a sama oskarżona zajęła się opracowaniem go od strony merytorycznej. Podała, że spółka wystąpiła o kwotę 10.000.000 zł, a do wniosku nie załączono żadnych niezgodnych z prawem dokumentów oraz, że udział M. O. w spółce łączył się z nadziejami na pozyskanie za jego pomocą środków na finansowanie inwestycji, jak też, że wie, iż zarówno M. O. jak i Z. P. interweniowali w Ministerstwie w sprawie dotacji, a Burmistrz spotkał się w tej sprawie z A. S., od którego miał otrzymać obietnicę pomocy. Oskarżona podała, iż gdy zażądała od (...) rozliczenia się z zaliczki przekazanej przez (...) M. K. przekazał jej zestawienie z treści którego wynikało, że część pieniędzy przekazana została A. S., M. O. i Z. P., a z jego relacji wynikało też że M. O. z każdej faktury dla wykonawców pobierał 3%. Oskarżona podała też, że podjęto również starania o pozyskanie środków z (...), zakończone niepowodzeniem, a dotacja z Ministerstwa miała być przeznaczona na prace budowlane i rozliczona w 2005r., przy czym środki wydane zostały na takie właśnie prace.

Składając wyjaśnienia po raz kolejny oskarżona dodała, że dokumenty złożone przez nią w Sądzie Rejestrowym zawierały dane, których prawidłowość potwierdzały dokumenty przedłożone przez udziałowców, potwierdzone uchwałami, Walnych Zgromadzeń Spółki. Dokumenty przedstawione przez udziałowców były przedmiotem analizy Rady Gminy, radcy prawnego, notariusza, Starostwa Powiatowego, Regionalnej Izby Obrachunkowej, opinią rzeczoznawcy majątkowego, a dokumentacja stanowiąca aport (...) realnie istniała, miała wartość zbywczą, która nie była później kwestionowana przez banki przy staraniach spółki o kredyty. Oskarżona dodała, iż źródła finansowania inwestycji były zaplanowane w biznes planie i kolejno realizowane, początkowo były to wkłady udziałowców, następnie prowadzono negocjacje z instytucjami finansowymi. Oskarżona wyjaśniła również, że w styczniu 2003r. uzyskano 250.000 zł kredytu pomostowego, w kwietniu 2003r. dotacje w kwocie 1.300.000 zł, a (...) miał uruchomić kredyt w kwocie 4.000.000zł., w budżecie Narodowego i Wojewódzkiego Funduszu (...) były zarezerwowane środki dla (...). Podała również, że narastanie zobowiązań w 2003r. spowodowane było podejmowaniem niezabezpieczonych finansowo zobowiązań przez zarządzających budową A. O., G. K. i M. K..

W kolejnych wyjaśnieniach oskarżona J. M. (1) dodała, że zaliczki dla (...) i E. M. wypłaciła w oparciu o zapisy umów zawartych z nimi przez (...), i w dniach 12.09.2001 i 14.09.2001r (...) przekazała do (...) łącznie 1.590.000 zł., na zakup maszyn i urządzeń, a Walne Zgromadzenie i Rada Nadzorcza, a konkretnie Z. P., B. M. i A. K. zmuszali ją do przelewania dalszych środków niezbędnych do kontynuowania inwestycji, w efekcie czego dokonano przelewu w dniu 25.02.2002r. kwoty 350.000zł na rzecz (...), a w dniu 1.03.2002r. kwoty 200.000zł. na rzecz (...). Oskarżona podała, że zaliczki były zabezpieczone weksłami i deklaracjami wekslowymi. Odnośnie zarzutu potwierdzenia nieprawdy w protokole odbioru prac spółki (...) oskarżona podała, że dokumenty przygotowane zostały przez M. K. i T. G. nadzorującego prace z ramienia (...) oraz potwierdzone przez rzeczoznawcę majątkowego T. D. oraz G. K., a M. K. uznał, że jest to zgodne z umową, która przewidywała rozliczanie robót etapami w procentowym odniesieniu do ogólnego zakresu zleconych prac. Oskarżona wyjaśniła, że nie osiągnęła żadnej korzyści majątkowej z tytułu uzyskania przez spółkę dotacji z Ministerstwa Gospodarki, a wskazane źródła finansowania są potwierdzone wnioskami i dokumentami potwierdzającymi prowadzenie negocjacji, dotyczy to wsparcia (...), (...), Banku (...), (...), (...) i Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki. Podała, iż uwzględniając kwoty zwrotu VAT łączna kwota pozyskanych środków wynieść miała 42.309.000 zł. Podała również, że wniosek o dotację nie zawierał pytań o stopień zawansowania inwestycji i zgromadzone środki finansowe na koncie inwestora, żądano wskazania struktury nakładów, co zostało uczynione. Dodała również, że kwota uruchomionej dotacji wynosiła 13% kwoty wnioskowanej i wypłacona została dopiero w kwietniu 2003r., co miało wpływ na realizację inwestycji i pozyskanie dalszych źródeł finansowania.

Oskarżony A. O. (1) w toku postępowania nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Początkowo wyjaśnił, że nie działał wspólnie i w porozumieniu z J. M. (1), bo umowa była taka, że dopóki nie będzie zabezpieczona strona finansowa inwestycji on siedzi w N. i czeka. Dalej podał, że nie wie jak trafił do Zarządu (...), został wybrany ale nie wie przez kogo, nie uczestniczył w obradach Walnego Zgromadzenia, gdy był powoływany na Wiceprezesa Zarządu i nie wyrażał zgody na objęcie tej funkcji, a o powołaniu dowiedział się od swojego ojca, miał się uczyć podstaw funkcjonowania spółki i zarządzania nią. Ponadto wyjaśnił, że nie miał nic do powiedzenia w sprawach finansowych, zajmowała się nimi J. M. (1), która wywiozła dokumentację do domu, nie mógł się z nią zapoznać, oraz, że J. M. (1) wszystkim zarządzała, a wszystkim kierował M. K. (1).

Następnie oskarżony wyjaśnił, że podpisał protokół odbioru wykonania prac przez spółkę (...), gdyż J. M. zapewniła go, że prace są wykonane, na dokumencie był już podpis tej oskarżonej i T. G.. Oskarżony podał, iż nigdy nie miał nadzorować prac budowlanych, nigdy nie było takiego podziału obowiązków z J. M., a budowę nadzorować mieli jej kierownik i inspektor nadzoru.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej J. M. (1) albowiem są one szczere, konsekwentne, logiczne, znajdują potwierdzenie w zasadach doświadczenia życiowego oraz w pozostałym materiale dowodowym, na którym oparł się Sąd ustalając stan faktyczny sprawy. Jeśli chodzi o wyjaśnienia oskarżonej dotyczące zaliczek wypłacanych firmom (...) to w tym zakresie znajdują one potwierdzenie w zeznaniach świadków E. M. (1), A. K. (1) oraz dokumentach w postaci umów, na podstawie których doszło do wypłaty, jak też dokumentów potwierdzających dokonanie przelewów. W tym zakresie nie budzi wątpliwości twierdzenie oskarżonej odnośnie przeznaczenia zaliczek wypłacanych firmom (...). Z powołanych dowodów wynika, iż zaliczki te wypłacano na poczet prac, jakie miały być prowadzone przez te firmy, jak też na poczet zakupu urządzeń niezbędnych do prowadzenia prac. Nie budzi wątpliwości, iż do prowadzenia tego typu prac niezbędne były specjalistyczne urządzenia, które musiały być zakupione przez firmy realizujące inwestycję, a co za tym idzie musiały one uzyskać od firmy (...) środki na zakup tych urządzeń. Oczywistym jest również, że te zaliczki miały podlegać następnie rozliczeniu poprzez wystawianie faktur dotyczących poszczególnych etapów robót. Również wyjaśnienia oskarżonej dotyczące kierowanych przez nią następnie żądań zwrotu zaliczek znajdują potwierdzenie w dokumentach zgromadzonych w aktach spraw, a w szczególności w kopiach wezwań kierowanych do tych firm. Wiarygodne jest również twierdzenie oskarżonej o zadbaniu przez nią o zabezpieczenie ewentualnego zwrotu tych zaliczek poprzez przyjęcie weksli od osób, którym były wypłacane. Świadczą o tym dokumenty zawarte w aktach sprawy. Zauważyć należy, iż z wyjaśnień oskarżonej nie wynika, aby firmy (...) odmówiły realizacji inwestycji z powodu nie przedstawienia przez spółkę (...) udokumentowanego sposobu finansowania całości inwestycji (...) Park (...), a takie stanowisko oskarżonej znajduje potwierdzenie w zeznaniach świadków E. M. (1) i A. K. (1), którzy wskazali, jakie były przyczyny nie realizowania umówionych prac. Jeśli chodzi o wyjaśnienia oskarżonej dotyczące faktury nr (...) wystawionej przez firmę (...) to w tym zakresie oskarżona nie przedstawiła istotnych okoliczności, lecz wynikają one z innych dowodów, a mianowicie z zeznań świadka M. K. (1) oraz z dokumentów dotyczących kosztów i nakładów poniesionych przez firmę (...). Stwierdzić jedynie należy, iż wiarygodne jest jej twierdzenie, że nie do końca orientowała się w zakresie prac wykonywanych przez firmę (...) z uwagi na fakt, że firma ta zawierała umowy z podwykonawcami. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonej znajdują potwierdzenie w dokumentach w postaci umów, które firma (...) zawierała z podwykonawcami, a które zawarte są w aktach sprawy. Nie budzą wątpliwości również wyjaśnienia oskarżonej dotyczące treści protokołu odbioru robót budowlanych, który miał stanowić podstawę wypłaty kwoty określonej w fakturze nr (...).

Oceniając wyjaśnienia oskarżonej J. M. (1) odnoszące się do kwestii wniosku o uzyskanie dotacji z Ministerstwa Gospodarki stwierdzić należy, iż Sąd uznał je za w pełni wiarygodne. Załączniki w postaci zbiorów dokumentów dotyczących starań oskarżonej o uzyskanie kredytów w bankach lub dotacji z innych instytucji potwierdzają jej wyjaśnienia o czynionych przez nią staraniach w tym zakresie. Na potwierdzenie tych wyjaśnień można powołać również zeznania świadków: M. O. (1), A. O. (2), J. P. i K. P.. Brak jest również jakichkolwiek podstaw do kwestionowania jej twierdzenia, że do wniosku nie zostały dołączone żadne dokumenty niezgodne z prawem. Logiczne jest również jej twierdzenie, że wniosek o dotację nie zawierał pytań o stopień zawansowania inwestycji i zgromadzone środki finansowe na koncie inwestora, a żądano wskazania struktury nakładów, co zostało uczynione. W tym zakresie jej wyjaśnienia znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadka E. P., jak też w dokumentach w postaci protokołu kontroli przeprowadzonej przez NIK, jak też dokumentach określających zasady przyznawania tych dotacji.

Brak jest również podstaw do kwestionowania prawdziwości wyjaśnień oskarżonego A. O. (1), gdyż brak jest dowodów, które poddawałyby je w wątpliwość. Nadmienić jednak należy, że wyjaśnienia oskarżonego A. O. (1) były bardzo lakoniczne i odnosiły się do kwestii, które nie miały większego znaczenia z punktu widzenia przedmiotu aktualnego postępowania.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: Z. P. (1), S. S., A. K. (1), B. M. (1), M. K. (1), E. M. (1), A. B., G. K. (1), A. M., M. O. (1), S. K., J. S. (2), J. W., B. J., J. Ł., R. G., R. B. (1), K. Ł., E. M. (3), Z. W., Z. M., C. Ł., L. N., R. B. (2), W. B. (1), H. J., B. K. (2), P. S., A. O. (2), J. P., K. P., A. S. (2), E. P. (1), B. B., P. M., H. G., A. G., J. C., A. S. (3), K. B., D. P., M. P., Z. P. (3), M. G., T. G. (2), P. D., J. B., E. B., W. B. (2), I. D., K. D., K. K., P. L., M. M. (3), K. W., A. W., G. W.. Zeznania tych świadków są zgodne, logiczne, konsekwentne i znajdują potwierdzenie w dokumentach zgromadzonych w toku postępowania. Brak jest podstaw do kwestionowania wiarygodności zeznań świadków, albowiem nie ujawniły się okoliczności bądź dowody, które poddawałyby w wątpliwość rzetelność ich relacji.

Jak wskazano we wcześniejszej części uzasadnienia przedmiotem ustaleń Sądu w niniejszej sprawie mogły być jedynie kwestie dotyczące zachowań oskarżonych J. M. (1) i A. O. (1), które Sąd Rejonowy w Zawierciu w wyroku wydanym w sprawie II K 649/07 przypisał oskarżonym uznając je za przestępstwa z art. z art. 296 § 3 kk w zw. z art. 271 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk oraz z art. 297 § 1 kk w odniesieniu do oskarżonej J. M. (1) oraz z art. 296 § 1 kk w zw. z art. 271 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w odniesieniu do oskarżonego A. O. (1). Zarzuty postawione oskarżonym w akcie oskarżenia w odniesieniu do czynu z art. 296 § 1 kk i inne miały szerszy zakres, aniżeli czyny przypisane oskarżonym w w/w wyroku. Sąd Rejonowy w Zawierciu znacznie ograniczył zachowania oskarżonych, które miały wypełniać znamiona przestępstwa i z uwagi na obowiązujący zakaz reformartionis in peius w ponownym postępowaniu należało zbadać czy oskarżeni faktycznie dopuścili się czynów w formie przypisanej im w wyroku wydanym w sprawie II K 649/07 oraz czy czyny te wypełniają znamiona przestępstwa. Identyczna sytuacja ma miejsce w odniesieniu do drugiego z zarzucanych oskarżonej J. M. (1) czynów, aczkolwiek w tym przypadku opis czynu przyjęty w wyroku Sądu Rejonowego w Zawierciu nie odbiega od opisu przyjętego w akcie oskarżenia.

W odniesieniu do pierwszego z czynów mającego wypełniać znamiona przestępstwa z art. 296 § 1 kk i inne rozważyć należało, czy działanie oskarżonych związane z potwierdzeniem w protokole odbioru prac budowlanych firmy (...) w zakresie faktycznego wykonania robót i ich rozliczenia oraz wypłacenia kwoty 909.168,30 złotych wynikającej z wystawionej przez tą firmę faktury wypełnia znamiona przestępstwa. W przypadku oskarżonej J. M. (1) rozważyć należało również, jak ocenić zachowanie oskarżonej polegające na wypłacie zaliczek na poczet przyszłych prac spółce z o.o. (...) oraz firmie (...).

Odpowiedzialności z art. 296 § 1 kk podlega ten, kto będąc obowiązany na podstawie przepisu ustawy, decyzji właściwego organu lub umowy do zajmowania się sprawami majątkowymi lub działalnością gospodarczą osoby fizycznej, prawnej albo jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, przez nadużycie udzielonych mu uprawnień lub niedopełnienie ciężącego na nim obowiązku, wyrządza jej znaczną szkodę majątkową. Przestępstwo to ma charakter skutkowy, a więc zaistnienie szkody jest istotnym znamieniem tego przestępstwa warunkującym jego popełnienie. Mając na uwadze zarzuty postawione oskarżonym ustalenia wymaga, czy w wyniku czynności, które podejmowali działając jako przedstawiciele spółki (...) wyrządzili znaczną szkodę majątkową temu podmiotowi oraz czy nie dopełnili ciężących na nich obowiązków.

W odniesieniu do zaliczek wypłacanych na poczet przyszłych prac spółce z o.o. (...) oraz firmie (...) stwierdzić należy, iż brak jest podstaw do stwierdzenia, iż wypłacenie tych kwot spowodowało wyrządzenie szkody po stronie spółki (...), a oskarżona J. M. (1) nie dopełniła ciężących na niej obowiązków. W pierwszej kolejności należy stwierdzić, iż w przypadku firmy (...) mieliśmy do czynienia z wypłatą łącznej kwoty 1.940.000 zł, a nie 2.340.000 zł, jak to przyjęto w wyroku Sądu Rejonowego w Zawierciu bądź 2.640.000 zł, jak przyjęto w uzasadnieniu do tego wyroku. Z dowodów zgromadzonych w aktach sprawy wynika jednoznacznie, iż tytułem zaliczek na poczet realizacji inwestycji wypłacono firmie (...) kwotę 1.940.000 zł. Wynika to wprost z wezwania do zapłaty kierowanego przez spółkę (...) do firmy (...) po zerwaniu umowy nr (...) (k. 511 załącznika nr(...)), jak też z wiarygodnych wyjaśnień oskarżonej J. M. (1) oraz dokumentów dotyczących późniejszych rozliczeń pomiędzy firmą (...) a E. M. (1), co do kwestii wartości udziałów obejmowanych w spółce. Ponadto należy stwierdzić, iż brak podstaw do przyjęcia, że firmy (...) faktycznie uzależniały rozpoczęcie prac budowlanych od przedstawienia przez spółkę (...) udokumentowanego sposobu finansowania całości inwestycji „(...) w O. oraz, że ostatecznie taka była przyczyna zaniechania podjęcia tych robót. Odmierna przyczyna

wstrzymania rozpoczęcia robót wynika z zeznań świadków: A. K. (1), E. M. (1), B. M. (1), a miały nią być głównie braki w dokumentacji niezbędnej do prowadzenia robót oraz trudne warunki panujące na terenie budowy.

Stwierdzić należy, iż strony umowy nr (...) były związane przede wszystkim treścią umowy, z której jednoznacznie wynikał obowiązek udzielenia takich zaliczek przez spółkę (...) firmie (...) § 6 ust. 2 umowy nakładał taki obowiązek na spółkę (...), a późniejsze porozumienia w formie aneksów obowiązku tego w żaden sposób nie zawieszały ani nie uchylały. Realizacja tej umowy wymagała, więc przelania odpowiednich kwot na rzecz firmy (...) bądź na rzecz firmy (...). Zauważyć w tym miejscu należy, iż powołany § 6 ust. 2 oraz aneks nr (...) do umowy wskazywały jednoznacznie, jakie jest przeznaczenie tych zaliczek. Miały one być przeznaczone na zakup materiałów, urządzeń i wyposażenia oraz kosztów przygotowania inwestycji, a dotyczyło to przede wszystkim maszyn, instalacji i urządzeń sprowadzanych z zagranicy między innymi w celu zabezpieczenia się przed ryzykiem kursowym walut. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, iż faktycznie takie było przeznaczenie tych zaliczek, co potwierdzają wiarygodne wyjaśnienia oskarżonej J. M. (1) oraz zeznania świadka E. M. (1), jak też dokumenty bankowe zawarte w aktach sprawy. Skoro wypłata tych zaliczek była przewidziana umową zawartą przez spółkę (...) i zgodnie z tą umową miały być one przeznaczone na określone cele związane z realizacją tej umowy to nie można zarzucić oskarżonej J. M. (1), iż wypłacając te zaliczki nie dopełniła ona obowiązków ciążących na niej jako na osobie obowiązanej na podstawie przepisu ustawy do zajmowania się sprawami majątkowymi Spółki z o. o. (...). Brak wypłaty tych zaliczek byłby sprzeczny z postanowieniami umowy wiążącej strony, jak też mógłby stanowić skuteczny powód powstrzymania się przez Generalnego Wykonawcę od realizacji robót określonych w tej umowie.

W odniesieniu do należności wynikającej z faktury VAT nr (...) wystawionej przez firmę (...) stwierdzić należy, iż w tym przypadku brak jest podstaw do stwierdzenia, iż wypłacenie kwoty wynikającej z tej faktury spowodowało wyrządzenie szkody po stronie spółki (...). Zauważyć należy, iż nota korygująca nr (...) sporządzona do tej faktury odmiennie określała treść wykonanej usługi objętej tą fakturą określając ją jako: Roboty inwestycyjne zgodnie z umową nr (...) i protokołem odbioru. Nie chodziło, więc tylko o roboty, które miały być wskazane w kwestionowanym protokole odbioru robót budowlanych z 07.02.2003 roku, ale również o inne roboty i usługi objęte umową o generalne wykonawstwo inwestycji zawartą pomiędzy (...) a (...). W tym zakresie natomiast należy stwierdzić, iż z ustaleń poczynionych przez Sąd wynika, iż firma (...) ponosiła koszty prowadzenia tej inwestycji oraz nakłady na materiały i urządzenia, które miały być zamontowane w parku wodnym, których łączna kwota przekraczała sumę kwot ujętych w fakturach VAT nr (...). Ponosząc koszty związane z realizacją umowy nr (...) firma (...) miała prawo wystawić faktury, które obejmowały ponoszone koszty, a jednocześnie mieściły się one w zakresie wskazanym w tej umowie, a więc generalnym wykonawstwie zadania inwestycyjnego „(...) z hotelem w O.”. Kwoty te mieściły się w ogólnej kwocie wynagrodzenia, jakie spółka (...) miała wypłacić firmie (...) zgodnie z umową nr (...). Skoro faktura VAT nr (...) obejmowała prace wykonywane w ramach tej umowy oraz czynione w jej ramach nakłady to brak jest podstaw do stwierdzenia, iż doszło do uszczerplenia majątku po stronie spółki (...), a co za tym idzie zaistnienia szkody w jej majątku. Zauważyć w tym miejscu należy, iż oskarżeni J. M. (1) i A. O. (1) działając w imieniu spółki (...) mieli obowiązek uregulowania należności wynikających z faktur wystawionych przez firmę (...), które mieściły się w ramach wynagrodzenia określonego w umowie nr (...). Skoro spoczywał na nich taki obowiązek to brak jest podstaw do stwierdzenia, iż wykonując go nie dopełnili oni obowiązków ciążących na nich jako na osobach obowiązanych na podstawie przepisu ustawy do zajmowania się sprawami majątkowymi Spółki z o. o. (...).

Jeśli chodzi natomiast o kwestie związane z zarzutem potwierdzenia nieprawdy w protokole odbioru prac budowlanych firmy (...) w zakresie faktycznego wykonania robót i ich rozliczenia to abstrahując od zgodności treści tego protokołu z rzeczywistym stanem rzeczy stwierdzić należy, iż w odniesieniu do tego dokumentu oskarżeni J. M. (1) i A. O. (1) nie są osobami zdolnymi do ponoszenia odpowiedzialności przewidzianej w art. 271 kk. Przepięstwo poświadczenia nieprawdy ma charakter przestępstwa indywidualnego. Może je popełnić wyłącznie funkcjonariusz publiczny lub inna osoba uprawniona do wystawienia dokumentu. Oskarżeni z pewnością nie byli funkcjonariuszami publicznymi. W doktrynie i orzecznictwie powszechnie przyjmuje się, że „(...)inna osoba uprawniona do wystawienia dokumentu” należy interpretować wąsko, obejmując nim wyłącznie te osoby, które na mocy szczególnej regulacji otrzymują prawo do sporządzenia dokumentu, któremu podobnie jak w przypadku dokumentów sporządzanych przez

funkcjonariuszy, przysługuje cecha zaufania publicznego (zob. też A. Marek, Kodeks karny..., teza 4 do [art. 271](#); Prok. i Pr. 1998, nr 4, poz. 6). (...)Sąd Najwyższy podkreślał, iż "dokument, o którym mowa w [art. 271 § 1](#) k.k., musi nie tylko odpowiadać cechom wymienionym w [art. 115 § 14](#) k.k., lecz ponadto musi być wystawiony przez funkcjonariusza publicznego lub inną osobę do tego uprawnioną i zawierać w swojej treści poświadczenie, któremu przysługuje cecha zaufania publicznego, a w związku z tym domniemanie prawdziwości. Do takich dokumentów należą przede wszystkim dokumenty urzędowe w znaczeniu nadanym temu pojęciu przez [art. 244](#) k.p.c. i [art. 76](#) k.p.a., a ponadto inne dokumenty, którym moc dowodową nadają inne przepisy" (por. wyrok SN z dnia 9 października 1996 r., [V KKN 63/96](#), OSP 1998, z. 7-8, poz. 147; por. wyrok SN z dnia 20 kwietnia 2005 r., [III KK 206/04](#), Prok. i Pr. 2005, nr 12, poz. 4; wyrok SN z dnia 23 lutego 2012 r., [III KK 375/11](#), LEX nr 1119522). O kompetencji do wystawienia dokumentu, któremu przysługuje walor zaufania publicznego, można mówić wówczas, gdy dokument ma cechy rozstrzygnięcia publicznoprawnego, któremu przysługuje domniemanie prawdziwości (por. wyrok SN z dnia 30 sierpnia 2011 r., [IV KK 190/11](#), LEX nr 950443; wyrok SA w Lublinie z dnia 23 grudnia 2002 r., [II AKa 310/02](#), OSA 2003, z. 9, poz. 91). W związku z powyższym nie stanowi "uprawnienia" w rozumieniu [art. 271 § 1](#) ogólna kompetencja do uczestnictwa w obrocie prawnym, której składnikiem jest swoboda umów, a także jednostronne przyjmowanie na siebie zobowiązań określonej treści. Podpisanie umowy, której treść odbiega od rzeczywistej treści stosunku prawnego łączącego strony, nie stanowi przestępstwa z [art. 271 § 1](#). Strona stosunku cywilnoprawnego nie może być bowiem sprawcą przestępstwa z [art. 271 § 1](#) w zakresie sporządzonych przez nią dokumentów odnoszących się do zawarcia, zmiany lub ustania tego stosunku (por. por. wyrok SN z dnia 30 sierpnia 2011 r., [IV KK 190/11](#), LEX nr 950443; wyrok SN z dnia 19 stycznia 2011 r., [IV KK 373/10](#), LEX nr 688706; wyrok SN z dnia 5 października 2005 r., [II KK 126/05](#), LEX nr 164270; wyrok SN z dnia 9 października 1996 r., [V KKN 63/96](#), OSP 1998, z. 7-8, poz. 147; wyrok SN z dnia 3 grudnia 1997 r., [V KKN 296/96](#), Prok. i Pr. 1998, nr 4, poz. 6; wyrok SN z dnia 5 marca 2003 r., [III KKN 165/01](#); wyrok z dnia 9 maja 2002 r., [V KKN 323/99](#), OSNKW 2002, nr 9-10, poz. 71; wyrok SN z dnia 11 lipca 2006 r., [III KK 463/05](#), LEX nr 193024; wyrok SN z dnia 16 grudnia 2010 r., [IV KK 379/10](#), OSNwSK 2010, z. 1, poz. 2565; wyrok SN z dnia 30 sierpnia 2011 r., [IV KK 190/11](#), LEX nr 950443; postanowienie SN z dnia 30 lipca 2008 r., [II KK 68/08](#), OSNKW 2008, nr 10, poz. 84; wyrok SN z dnia 13 listopada 2008 r., [IV KK 373/08](#), LEX nr 468649). (...) Nie ma charakteru "uprawnienia" w rozumieniu [art. 271 § 1](#) obowiązek sporządzania określonych dokumentów wyłącznie na mocy stosunku prawnego łączącego strony umowy." (Włodzimierz Wróbel, Komentarz do art. 271 Kodeksu karnego)

Kwestionowany protokół odbioru robót budowlanych z 07.02.2003 roku był właśnie dokumentem sporządzonym w ramach stosunku prawnego łączącego spółkę (...) i firmę (...). Oddziaływał on tylko między stronami tego stosunku i nie miał żadnych cech rozstrzygnięcia publicznoprawnego. W związku z tym oskarżeni J. M. (1) i A. O. (1) nie mogą zostać uznani za inne osoby uprawnione do wystawienia dokumentu w rozumieniu art. 271 kk i siłą rzeczy nie mogą ponosić odpowiedzialności na podstawie tego przepisu w związku ze sporządzeniem kwestionowanego protokołu odbioru robót.

W związku z powyższym brak było podstaw do przyjęcia, iż zachowanie oskarżonej J. M. (1) polegające na wypłacie zaliczek na poczet przyszłych prac spółce z o.o. (...) oraz firmie (...) oraz jej działanie związane z potwierdzeniem w protokole odbioru prac budowlanych firmy (...) w zakresie faktycznego wykonania robót i ich rozliczenia oraz wypłacenie kwoty 909.168,30 złotych wynikającej z wystawionej przez tą firmę faktury wypełnia znamiona przestępstwa z art. 296 § 3 kk w zw. z art. 271 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk. Ponadto brak było podstaw do przyjęcia, iż zachowanie oskarżonego A. O. (1) związane z potwierdzeniem w protokole odbioru prac budowlanych firmy (...) w zakresie faktycznego wykonania robót i ich rozliczenia oraz wypłacenie kwoty 909.168,30 złotych wynikającej z wystawionej przez tą firmę faktury wypełnia znamiona przestępstwa z art. 296 § 1 kk w zw. z art. 271 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk. Skutkowało to uniewinnieniem oskarżonej J. M. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku oraz uniewinnieniem oskarżonego A. O. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku.

Zarzut postawiony oskarżonej J. M. (1) związany ze złożeniem wniosku w Ministerstwie Gospodarki opierał się na założeniu, że złożyła ona nieprawdziwe oświadczenie co do istnienia źródeł finansowania inwestycji oraz nierealnego terminu zakończenia prac i oddania obiektu do eksploatacji. Jeśli chodzi o wskazane przez nią źródła finansowania

inwestycji to oczywistym jest, że oskarżona wskazała zakładane źródła środków na realizację inwestycji. Jak wynika z ustaleń Sądu, oskarżona J. M. (1) podejmowała intensywne starania w celu uzyskania funduszy na realizację tej inwestycji. Prowadziła ona rozmowy z przedstawicielami Banków na temat możliwości uzyskania kredytów i np. w 2002 roku uzyskała informację od przedstawicieli Banku (...) Oddział w K., iż Bank może być zainteresowany częściowym kredytowaniem inwestycji do kwoty ok. 5 mln zł. Podobne starania oskarżona podejmowała również w innych Bankach i starania te przynosiły efekt w postaci uzyskania kredytu w kwocie 250.000 zł z Banku (...) (...) Oddział S.. Prowadząc te rozmowy oskarżona informowała przedstawicieli Banków, iż będzie się starała o uzyskanie finansowego wsparcia z Ministerstwa Gospodarki, przy czym liczyła na uzyskanie kwoty 10 mln zł. Oskarżona składała również wnioski o uzyskanie dotacji z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Zauważyć w tym miejscu należy, że tego typu praktyka jest powszechna w przypadku wstępnych etapów realizacji dużych inwestycji. Z doświadczenia życiowego wiadomo, iż często uzyskanie jednego rodzaju wsparcia finansowego jest uzależnione od możliwości pozyskania innego rodzaju wsparcia. Stąd często wymagane są obecnie przy składaniu tego typu wniosków o uzyskanie dotacji np. obietnice udzielenia kredytu przez Bank. Podejmując opisane wcześniej starania oskarżona miała prawo przypuszczać, że przyznane jej zostaną kredyty bankowe bądź uzyska inne wsparcie finansowe od organów państwowych. Stąd nie budzi wątpliwości wskazanie przez nią we wniosku z 31.10.2002 roku skierowanym do Ministerstwa Gospodarki zakładanych przez nią źródeł finansowania inwestycji. Na poparcie tego stanowiska można przywołać zeznania świadka E. P. (1) oraz wnioski sformułowane przez Najwyższą Izbę Kontroli po przeprowadzonej kontroli udzielania wsparcia finansowego inwestycji. Z dowodów tych wynika, że na początkowym etapie realizacji przepisów ustawy z dnia 20.3.2002 roku o finansowym wspieraniu inwestycji nie wymagano od podmiotów składających wnioski dokumentowania możliwości finansowych dla zrealizowania inwestycji. W związku z powyższym brak jest podstaw do zarzucenia oskarżonej J. M. (1) świadomego podania nieprawdziwych danych dotyczących źródeł finansowania inwestycji, gdyż miała ona prawo przypuszczać, że takie źródła są możliwe do uzyskania, a ponadto pozostawała ona w przekonaniu, iż chodzi o zakładane źródła finansowania, a więc możliwe do uzyskania, a nie takie, które już zostały pozyskane. Biorąc pod uwagę takie założenia brak również podstaw do uznania, iż wskazanie daty 30.11.2003 roku jako terminu zakończenia inwestycji było świadomym złożeniem nieprawdziwego oświadczenia. Zakładając uzyskanie odpowiednich źródeł finansowania oskarżona J. M. (1) miała prawo przypuszczać, iż inwestycja może być zakończona we wskazanym przez nią terminie.

Poczynić należy również uwagi na temat wagi tych dwóch informacji podanych przez oskarżoną J. M. (1) we wniosku oraz tego, czy określenie źródeł finansowania inwestycji i terminu zakończenia jej realizacji były okolicznościami o istotnym znaczeniu dla uzyskania wnioskowanego wsparcia w rozumieniu art. 297 kk. W tym zakresie należy odwołać się do regulacji zawartych w ustawie z dnia 20.03.2002 roku o finansowym wspieraniu inwestycji. Art. 3 w/w ustawy precyzuje warunki wstępne, od których spełnienia uzależnione jest udzielenie przedsiębiorcy wsparcia finansowego nowej inwestycji. Ust. 2 tego artykułu stanowi, iż wsparcie może być udzielone jeśli udział własny przedsiębiorcy w nakładach związanych z inwestycją wynosi co najmniej 25% kosztów inwestycji. Do tego warunku odnosiło się określenie w punkcie 9 podpkt 5) źródeł finansowania inwestycji podane przez oskarżoną J. M. (1). Należy jednak zaznaczyć, że warunki określone w art. 3 w/w ustawy nie były decydujące dla udzielenia wsparcia, a można je określić jako warunki wstępne istotne dla wstępnej oceny wniosku przez organy Ministerstwa. Samo spełnienie warunków określonych w art. 3 ustawy nie przesądzało o udzieleniu przedsiębiorcy wsparcia na zasadach określonych w tej ustawie. Decydujące znaczenie ma tu bowiem art. 14 ust. 2 w/w ustawy, w którym określono ogólne kryteria udzielania wsparcia finansowego. Są one następujące: lokalizacja nowej inwestycji, wartość nowej inwestycji, wielkość zatrudnienia, przewidywana efektywność ekonomiczna nowej inwestycji, wpływ nowej inwestycji na środowisko, wpływ nowej inwestycji na aktywizację gospodarczą regionu, poziom innowacyjności technologii wytwarzania w ramach nowej inwestycji wyrobów i usług, zgodność nowej inwestycji z kierunkami uznanymi za priorytetowe na podstawie obserwacji trendów rozwoju technologii. Tymi kryteriami kierował się Zespół do Spraw Udzielania Wsparcia Finansowego Przedsiębiorcom powołany w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej, który opiniował przedłożone wnioski, a swoją opinię przedkładał Ministrowi. Zgodnie z zasadami określonymi w ustawie opinia tego Zespołu miała decydujące znaczenie dla pozytywnego rozpatrzenia wniosku, a co za tym idzie dla

udzielenia wsparcia. Decydujące więc dla uzyskania tego wsparcia finansowego były kryteria określone w art. 14 ust. 2 w/w ustawy, pośród których nie ma kwestii udziału własnego przedsiębiorcy w finansowaniu inwestycji.

Zauważyć w tym miejscu należy, iż w doktrynie powszechnie przyjmuje się, iż „w ujęciu znamion przestępstwa przewidzianego w art. 297 § 1 relewantne są jedynie takie oświadczenia, które dotyczą okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania danej instytucji. Krąg okoliczności mających istotne znaczenie określają przepisy szczególne (np. wydawane przez banki regulaminy określające rodzaje udzielanych kredytów oraz warunki umów kredytowych i umowy pożyczki). (...) Kryterium rozstrzygającym o istotności okoliczności stanowić może cel, jakiemu służy świadczenie, o uzyskanie którego ubiega się sprawca, konkretnie zaś kwestia znaczenia przedłożonych oświadczeń dla uzyskania tego świadczenia (por. O. Górniok, *Prawo karne gospodarcze...*, s. 30). Istotność okoliczności związana jest z ich znaczeniem w procesie podejmowania decyzji o przyznaniu jednej z wymienionych w art. 297 § 1 k.k. form wsparcia finansowego, elektronicznego instrumentu płatniczego lub zamówienia publicznego. (...) Znamień "istotne znaczenie" interpretować należy z uwzględnieniem okoliczności mających prawne lub ekonomiczne znaczenie dla uzyskania jednej z wymienionych w art. 297 § 1 form wsparcia finansowego, elektronicznego instrumentu płatniczego lub zamówienia. O istotności dokumentu lub pisemnego oświadczenia przesądza jego treść, oceniana w kontekście regulacji odnoszących się do danej formy wsparcia finansowego, elektronicznego instrumentu płatniczego lub zamówienia. Kryterium istotności może być m.in. cel, jakiemu służy dany dokument lub pisemne oświadczenie (por. O. Górniok, *Przestępstwa gospodarcze...*, s. 30; R. Zawłocki (w:) *Kodeks karny. Część szczególna. Komentarz*, s. 1074).” (Piotr Kardas, *Komentarz do art. 297 Kodeksu karnego*). W świetle tych rozważań brak podstaw do przyjęcia, iż określenie źródeł finansowania tej inwestycji miało istotne znaczenie dla udzielenia wnioskowanego wsparcia w rozumieniu art. 297 kk. Dla udzielenia wsparcia, o które wnioskowała oskarżona J. M. (1) istotne znaczenie miały kryteria określone w art. 14 ust. 2 w/w ustawy, a pośród nich nie wymieniono udziału własnego przedsiębiorcy w finansowaniu inwestycji. Nawet, więc gdyby przyjąć, iż oskarżona działając umyślnie, świadomie podała nieprawdziwe dane dotyczące udziału własnego firmy (...) w finansowaniu inwestycji to okoliczność ta nie miała istotnego znaczenia dla udzielenia wsparcia finansowego, o które wnioskowała oskarżona, a co za tym idzie jej zachowanie nie wypełniałoby znamion przestępstwa określonego w art. 297 kk.

Podobnie sytuacja ma się z przewidywanym harmonogramem realizacji inwestycji. Ten harmonogram nie jest wymieniany pośród warunków wstępnych, od których spełnienia uzależnione jest udzielenie przedsiębiorcy wsparcia finansowego nowej inwestycji określonych w art. 3 w/w ustawy, jak też pośród kryteriów określonych w art. 14 ust. 2 w/w ustawy, które miały istotne znaczenie dla udzielenia tego wsparcia. Brak jest, więc jakichkolwiek podstaw, aby przyjąć, iż ewentualne wskazanie nierealnego terminu zakończenia prac i oddania obiektu do eksploatacji było podaniem nieprawdziwej okoliczności, która miała istotne znaczenie dla udzielenia wsparcia o które wnioskowała oskarżona i wypełniało znamiona przestępstwa określonego w art. 297 kk.

W tej sytuacji brak było podstaw do przypisania oskarżonej J. M. (1) popełnienia przestępstwa z art. 297 § 1 kk, co skutkowało uniewinnieniem jej od popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku.

Ponadto na podstawie art. 230 § 2 kpk Sąd zwrócił firmie (...) spółka z o.o. w O. dowody rzeczowe wyszczególnione w wykazie dowodów rzeczowych (...) k. 2561 - 2578 akt sprawy, poz. 1 – 103, oraz Urzędowi Miasta i Gminy w O. dowody rzeczowe wyszczególnione w wykazie dowodów rzeczowych (...) k. 2584 - 2587 akt sprawy, poz. 1 – 27 albowiem dokumenty te są zbędne dla dalszego postępowania.

W związku z uniewinnieniem oskarżonej J. M. (1) oraz mając na uwadze złożony w tym zakresie wniosek Sąd zasądził na jej rzecz kwotę 4.824 (cztery tysiące osiemset dwadzieścia cztery) zł, jako zwrot kosztów procesu z tytułu ustanowienia obrońcy zgodnie z żądaniem oraz zgodnie z § 14 oraz § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

W związku z uniewinnieniem oskarżonego A. O. (1) oraz mając na uwadze złożony w tym zakresie wniosek Sąd zasądził na jego rzecz kwotę 6.756 (sześć tysięcy siedemset pięćdziesiąt sześć) zł, jako zwrot kosztów procesu z tytułu

ustanowienia obrońcy zgodnie z żądaniem oraz zgodnie z § 14 oraz § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Orzeczenie o kosztach jest konsekwencją uniewinnienia oskarżonych.

SSO w Częstochowie

Marcin Buzdygan